

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 28.110 van 29 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 februari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VERHEYEN en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Russisch staatsburger en van Tsjetsjeense origine te zijn. U verbleef met uw gezin in Sernovodsk.

Begin november 2007 kwam een verre neef bij u thuis samen met een gewonde verzetsstrijder. Uw neef vroeg of de strijder enkele dagen bij u kon verblijven en verzorging krijgen. U stemde toe. Het was de eerste keer dat uw neef dit vroeg. U had voordien ook nooit onderdak verleend aan strijders. U had enkel in 2001 wat spullen van strijders bewaard. U werd toen opgepakt. U werd 1 dag vastgehouden en mishandeld en vervolgens vrijgekocht. Twee buurmannen die samen met u waren opgepakt zijn nadien spoorloos verdwenen. U werd de jaren nadien nog enkele keren ondervraagd in verband met deze zaak, de laatste keer in 2006. U woonde naast het ziekenhuis en kon zo spoedig een arts laten komen voor de kennis van uw neef. Op 5 november 2007 ging u werken in Grozny. U kreeg in de loop van de dag een telefoontje van uw vrouw, T.N. (OV X) met de boodschap dat X uw huis waren binnengevallen en de strijder hadden meegenomen. U verliet uw werk en ging naar een kennis in Grozny. Pas laat keerde u terug naar huis. Uw ouders zeiden u

het huis onmiddellijk weer te verlaten uit vrees voor een terugkeer van de Kadyrovtsi. U ging meteen naar uw zus in Ingoesetië. U vernam bij uw zus van uw familie dat Kadyrovyci meermaals naar u thuis waren gekomen op zoek naar u. Ze bedreigden uw familie. Jullie beslisten te vluchten uit vrees voor vervolging vanwege de Kadyrovtsi. Uw vrouw en kinderen kwamen eveneens naar Ingoesetië van waaruit jullie op 12 december 2007 zijn gevlucht.

Op 17 december 2007 kwamen jullie aan in België waar jullie dezelfde dag asiel hebben aangevraagd.

Vanuit België vernam u dat er nog geregeld bezoek komt naar uw familie om naar u te vragen.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat de door u aangehaalde problemen van 2001 geen aanleiding waren voor uw vlucht in 2007. U werd hierover weliswaar nog een laatste keer ondervraagd in 2006, maar aangezien u in deze periode en tot de nieuwe problemen van eind 2007 gewoon bleef wonen en werken in Tsjetsjenië, kunnen deze feiten niet in aanmerking worden genomen voor uw huidige asielaanvraag. De problemen van eind 2007 hebben ook geen verband met de feiten van 2001, zo verklaart u (CG I, p. 15).

Aangaande deze problemen moet bovendien opgemerkt worden dat u tijdens uw eerste verklaring verklaart dat u in 2001 gewonde strijders hebt opgevangen en weggebracht (vragenlijst Commissariaat-generaal, punt 3.1.), terwijl u bij uw laatste gehoor verklaart dat u nimmer (gewonde) strijders hebt opgevangen of weggebracht voor verzorging. U verklaart dat u in 2001 enkel wat spullen hebt bewaard (CG II, p. 3). Bij confrontatie hiermee blijft u bij uw laatste verklaring (CG II, p. 3), wat de tegenstrijdigheid niet kan verklaren en waardoor uw geloofwaardigheid reeds ernstig wordt ondermijnd.

Wat betreft de problemen van november 2007 moeten eveneens enkele manifeste tegenstrijdigheden worden vastgesteld, ditmaal vooral in vergelijking met de verklaringen van uw echtgenote. Zo verklaart u dat de neef de eerste nacht niet is gebleven, en dat uw ouders, die in hetzelfde huis wonen, niets wisten van de gewonde strijder en niets hebben gezien (CG II, p. 4,5). Uw vrouw beweert echter dat de neef bleef overnachten en dat uw ouders die eerste nacht eveneens uit bed zijn gekomen (CG II vrouw, p. 4,6).

Bij confrontatie verklaart u dat uw neef wel lang is gebleven die nacht, maar niet heeft overnacht en is weggegaan. Over uw ouders verklaart u dat ze die avond uit bed kwamen maar niets hebben gezien (CG II, p. 7).

Deze verklaringen kunnen de tegenstrijdigheden niet afdoende verklaren. Wat betreft uw neef verklaart uw vrouw immers niet alleen duidelijk dat de neef is blijven overnachten, maar dat hij ook de dag nadien is gebleven (CG II vrouw, p. 5). In verband met uw ouders verklaart uw vrouw duidelijk dat ze uit bed zijn gekomen en dat u met hen gepraat heeft waarna zij weer gingen slapen. (CG II vrouw, p. 6)

Deze verklaring rijmt niet met uw verklaring dat uw ouders van niets wisten.

Na een grondige studie van jullie verklaringen is ook vastgesteld dat u voor het Commissariaat-generaal initieel verklaarde dat de arts tijdens de 5 of 6 dagen verblijf van de strijder in totaal 2 maal is langs geweest, 1 maal in het begin, en 1 maal twee dagen later (CG I, p. 16). Bij uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaart u dat u niet goed meer weet of hoe vaak de arts is geweest, noch herinnert u zich of het elke dag was (CG II, p. 4). Volgens uw vrouw is de dokter echter elke dag geweest, ook in het weekend (CG II vrouw, p. 4).

Deze uiteenlopende verklaringen zijn niet met elkaar te rijmen. Er kan verwacht worden dat men zich herinnert of de arts slechts enkele keren of dagelijks is langs geweest. In ieder geval is uw initiële verklaring van twee bezoeken niet in overeenstemming te brengen met de verklaring van uw vrouw die stelt dat de arts dagelijks kwam.

Betreffende het tijdstip wanneer u naar uw zus in Ingoesetië bent gevlucht zijn er tevens tegenstrijdige verklaringen aanwezig. Initieel verklaarde u dat het al bijna ochtend was toen u thuis kwam van Grozny en dat u dan bijna meteen bent vertrokken (vragenlijst Commissariaat-generaal, punt 3.5.). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaart u dat u al om 7-8 uur 's avonds bent thuis gekomen en een uur later bent vertrokken (CG II, p. 5). Uw vrouw verklaart dan weer dat u 's nachts bent thuis gekomen en zeker niet hebt gewacht tot de ochtend om weer te vertrekken.

Bij confrontatie ontkent u uw vroegere verklaringen en stelt u dat u 's avonds rond 7-8 uur bent aangekomen en na een uur opnieuw vertrokken. De uiteenlopende verklaringen rond het tijdstip van aankomst en vertrek thuis op 5 november 2007, kunnen hierdoor niet verklaard worden.

Gelet op het specifieke karakter van dit feit (het moment waarop u uw huis en gezin hebt verlaten om te vluchten), kan verwacht worden dat u en uw vrouw hierover gelijklopende verklaringen afleggen.

Uw vrouw verklaart verder dat uw vader is overleden aan een hersenbloeding nadat ze geweld tegen hem hebben gebruikt (CG II vrouw, p. 2) U verklaart echter dat er geen geweld tegen uw vader is gebruikt. Hij is plotseling ziek geworden na jullie vertrek en is een aantal maanden later gestorven. U verklaart dat hij gestorven is omdat hij de morele vernederingen niet aankon (CG II, p. 2,3).

Bij confrontatie met de verklaring van uw vrouw verklaart u dat men u dit gegeven allicht niet heeft willen vertellen (CG II, p. 3).

Het is echter weinig aannemelijk dat, indien men u niet wou vertellen dat uw vader ten gevolge van geweld was gestorven, uw familie dit wel tegen uw vrouw vertelde, en dat uw vrouw er ook bij haar verklaring op het Commissariaat-generaal geen melding van maakte dat u dit niet wist of mocht weten.

Tot slot moet ook vastgesteld worden dat uw verklaringen aangaande uw vluchtroute niet aannemelijk zijn. Jullie verklaren dat jullie zonder visum of internationaal paspoort de EU grens tussen Oekraïne/ Polen hebben overgestoken. Jullie zaten in een busje, maar aan de grenscontrole werd niemand van de passagiers gecontroleerd of ondervraagd (CG II, p. 2; CG vrouw II, p. 3).

Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie aan uw dossier is gevoegd, blijkt echter dat elke passagier individueel wordt gecontroleerd. Bijgevolg is het niet aannemelijk dat jullie zonder controle, zonder enig reisdocument of zonder kennis van een concreet reisdocument de grenscontroles zijn overgestoken.

In verband met jullie documenten moet opgemerkt worden dat u, met uitzondering van uw rijbewijs, wat geen identiteitsbewijs is, geen enkel origineel document kan voorleggen.

U verklaart dat u uw originele paspoorten op weg naar België heeft moeten afgeven en dat u ook nadien niet meer getracht heeft deze te recupereren (CG II, p. 2,7).

Er kan echter verwacht worden dat u tenminste trachtte uw belangrijkste document en enig origineel identiteitsbewijs op één of andere manier te recupereren.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste

jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt.

Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u voorgelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. De kopies van uw paspoort, het paspoort van uw vrouw, uw huwelijksakte, uw geboorteakte evenals die van uw vrouw en kinderen, en uw rijbewijs betreffen identiteitsgegevens die niet ter discussie staan. Ook de gegevens in beide documenten van de registratie van de belastingen staan niet ter discussie maar hebben geen betrekking op uw persoonlijke problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een asielzoeker (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied (Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker moeten niet noodzakelijk worden opgenomen in het arrest (RvS 19 december 2007, nr. 178.028).

3. Verzoeker poogt in zijn verzoekschrift van 23 februari 2009 in wezen de tegenstrijdigheden ofwel te nuanceren ofwel één bepaalde versie van de feiten als de ware versie naar voor te schuiven.

Verder meent hij dat aangezien sommige Tsjetsjenen aan de kant van de Russen staan, andere Tsjetsjenen dan wel onder de toepassing vallen van het Verdrag van Genève.

4.1. De Raad stelt na lezing van de gehoorverslagen vast dat alle vaststellingen in de bestreden beslissing blijken uit het administratief dossier en correct werden geïnterpreteerd door de Commissaris-generaal. Het staat aldus wel voldoende vast dat verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is omwille van meerdere tegenstrijdigheden die de kern van het relaas betreffen. De argumenten door verzoeker aangebracht, wijzigen naar mening van de Raad niets aan deze vaststellingen.

Verder blijven ook de niet betwiste motieven overeind, waaruit blijkt dat verzoeker en zijn echtgenote ongeloofwaardige verklaringen afleggen over hun reisroute en dat belangrijke

documenten niet worden voorgelegd, in het bijzonder een paspoort waaruit de identiteit van verzoeker en zijn echtgenote blijkt.

In acht genomen de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan het dossier is gevoegd, blijkt dat elke passagier individueel wordt gecontroleerd zodat terecht wordt besloten dat het niet aannemelijk is dat verzoeker en zijn vrouw zonder controle, zonder enig reisdocument of zonder kennis van een concreet reisdocument de grenzen van de Schengenzone zijn overgestoken.

De Raad is van mening dat hieruit kan besloten worden dat verzoeker en zijn echtgenote hun internationale paspoorten achterhouden, wat niet verenigbaar is met de medewerkingsplicht die op elke asielzoeker rust.

4.2. Gelet op wat voorafgaat wordt het asielrelaas van verzoeker als niet geloofwaardig afgewezen omwille van fundamentele tegenstrijdigheden, een ongeloofwaardige reisroute, een ontbreken van documenten en een tekortkoming aan de medewerkingsplicht.

Er is derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

5.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 29 mei 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE